

OUDE EN NIEUWE WETENSCHAPPEN VERENIGD

Een onderwerp dat schijnbaar onmogelijk is, want de moderne wetenschap zal zeggen dat zij de top van bereiking is, gebaseerd op alle oude wetenschappen. En degenen die de antieke wetenschappen aanhangen, zullen zeggen dat de moderne wetenschap er zover naast zit of in andere gevallen, dat ze dermate dogmatisch te werk gaat dat hier een vereniging niet mogelijk is. Nu zijn er echter voorbeelden te over te geven, waarin het oude en het nieuwe wel degelijk samen komen.

Enige tijd geleden bleek dat iemand in Zambezi een nogal grote hoeveelheid penicilline afnam. Men dacht dat het misschien een missionaris was of dat het was bestemd voor een hospitaal, maar het bleek een toverdokter te zijn. Deze man danst nog steeds de ziekte weg, maar zeker is zeker - hij geeft penicilline-injecties erbij. Soms gebruikt hij bicilline, omdat hij gehoord heeft dat dat beter is, omdat het penicilline op dubbele basis is.

Dit klinkt natuurlijk een beetje belachelijk. De moderne mens zegt; Nu ja, als die man daarmee resultaten heeft, dan heeft hij die dank zij de moderne geneesmiddelen. Ik ben zo vrij dit te betwijfelen, omdat de man met bicilline plus heel veel dansen ook een geval van hartzwakte heeft genezen. Met andere woorden: er zijn nu eenmaal zaken, die de moderne wetenschap eerst nu begint te benaderen, maar die in de oude wetenschappen of pseudo-wetenschappen reeds dermate gefundeerd zijn vastgelegd, dat het mogelijk is om van de daarbij optredende krachten etc. gebruik te maken. Laten wij maar een paar voorbeelden nemen uit de moderne wetenschap.

Wij weten, dat in Rusland op het ogenblik enorm veel experimenten worden gedaan op paranormaal terrein. Het betreft hier o.m. telepathie, zien en horen op afstand, kortom, allerlei communicatiemogelijkheden. Daarnaast houdt men zich tevens bezig met telekinese en wonderlijk genoeg ook nog met wat wij paranormale genezing noemen; n.l. stimuleren en overdracht van levenskracht.

Nu moet u niet denken dat dat gebeurt op een ouderwetse manier. Het gebeurt met gebruikmaking van de meest moderne meetinstrumenten. Als zoiets gebeurt, dan is de patiënt en de paranormale genezer aangesloten op de elektro-encefalograaf, men maakt infraroodopnamen en noemt u maar op. Er wordt zelfs gewerkt met verschillende hoogfrequente en laagfrequente velden van magnetische aard om te zien of dat verschillen veroorzaakt. Men werkt met temperaturen enz., enz..

Wat doen ze nu eigenlijk? Zij zoeken iets te bereiken dat in de oude inwijdingsscholen aan de daarvoor geschikte personen werd geleerd. Zeker, ze spreken niet over God. Maar het gaat over precies dezelfde krachten, die in een heel ver verleden al door sjamanen werden gebruikt. Men is ook bezig - en nu ook in de U.S.A. en in Italië - met een studie over trancegedrag. Dat wil zeggen, bij de verschillende vormen van trance veroorzaakt door roesverwekkende middelen, het mechanisch obsederen van de persoon zowel als door suggestieve of hypnotische trance, gaat men kijken wat eruit kan komen. Men gaat kijken wat voor inhoud de persoon heeft en probeert hem zelfs opdrachten te geven. Hiermee zien we dus de oude wetenschappen en de ten dele verworpen stellingen van b.v. de 19^e eeuw weer opleven. Nu begrijp ik heel goed dat dit maar een beperkt terrein is van al datgene wat de wetenschap omvat. Maar doordat deze oude waarden toch weer een rol beginnen te spelen in de nieuwe benadering, geloof ik dat de wetenschappelijke techniek en de wetenschappelijke verklaring van deze tijden gebruikt zouden kunnen worden om die wetenschappen te funderen op een nu aanvaardbaar wetenschappelijk peil, dat hoog genoeg is om ook deze kennis weer over te dragen aan de mensen; en dan op zo'n wijze, dat deze aanvaardbaar is ook op redelijk vlak en niet alleen maar een kwestie is van geloof en zelsuggestie.

Hier mag ik opmerken, dat sedert men is begonnen met o.a. het bestuderen van paranormale verschijnselen en ook met de studie van de resultaten bij bepaalde vormen van astrologie, de wetenschapsmensen tot de conclusie zijn gekomen dat er wel iets in zit. Men weet nog niet precies wat. De verklaringen, die worden gegeven zijn op zijn minst genomen aanvechtbaar zo

meent men. Maar indien een astrologisch onderzoek aantoonde, dat bij een juiste berekening door een bepaalde persoon, wiens capaciteiten ver boven het gemiddelde liggen, zowel eigenschappen als gebeurtenissen vooruit kunnen worden vastgesteld en gezegd, ook van personen van wie de astroloog alleen de geboortedatum en geboorteplaats weet, dan acht men dit toch wel een reden om eens verder te gaan kijken. Op deze tendens baseer ik mijn verwachting, dat de oude en de nieuwe wetenschappen inderdaad zullen samenkomen, zodat mijn onderwerp van vanavond niet alleen maar een slag in de ruimte is.

Wat ik vanavond met u wil proberen te doen, is echter een stapje verdergaan dan dit. Ik kan natuurlijk wel blijven aantonen wat er in de oudheid was en wat er in de moderne tijd weer zal ontstaan en de relatie daartussen, maar ik meen dat u dat, indien u werkelijk interesse heeft, ook zelf zo langzamerhand wel kunt vinden. Er zijn voldoende tijdschriften, die zich daarmee bezighouden. Hun publicaties zijn soms wat overtrokken, soms wat onbetrouwbaar, maar een algeheel overzicht kunt u toch wel krijgen. Een overzicht kunt u echter m.i. niet krijgen over de relatie, die er bestaat tussen het oude en het nieuwe en over de mogelijkheid om die twee samen te voegen. Daarom zou ik gaarne eerst een paar gebieden met u willen afgrazen en nagaan wat er uit de oudheid nog bestaat en wat er in de moderne tijd bruikbaar is.

In de oude tijd - en nu spreken wij over een periode tot 6000 jaar v. Chr., niet verder - bestonden methoden voor hypnose. Deze methoden berustten o.m. op het gebruikmaken van reukstoffen. Het was een soort wierook, harsen en het verbranden van bepaalde kruiden. Deze stoffen worden op het ogenblik - zij het zeer schaars - nog wel gebruikt, Ze blijken vooral te worden gebruikt door bepaalde sekten, o.a. de Noord Afrikaanse sekte van de Slangeneters. We treffen ze tevens aan in bepaalde groeperingen, die o.a. ook nu nog actief zijn in India, in Pakistan waren ze actief, maar zijn nu wat onderdrukt. Deze stoffen nu blijken het onderbewustzijn van de mens a.h.w. vrij te maken. Hier is sprake van iets wat niet minder schadelijke gevolgen dan LSD en met een gemakkelijker toediening (dat is ook erg belangrijk) de menselijke psyche tijdelijk tot een geheel smeedt terwijl het mogelijk is tijdens die toestand op eenvoudige wijze suggestie uit te oefenen. Dat zou in de psychiatrie heel belangrijk kunnen zijn.

In de moderne psychiatrie weten we hoe het mogelijk is om de werkelijke problemen van de patiënt te herkennen, laat staan de oorzaken daarvan, terwijl we ook weten dat het toedienen van bijv. injecties, het geven van pilletjes heel vaak een soort psychische weerstand oproept, dan zou het gebruik van dergelijke reukwerken op zichzelf reeds een enorme vooruitgang zijn. Wat deden ze nu vroeger in dergelijke gevallen en wat gebeurt er nu een enkele keer nog wel?

Men brengt de mensen bijeen in een vertrek en geeft hun een suggestie. Die suggestie wordt gegeven door een priester; meestal met enkele acoliëten tijdens een ritueel. De personen voelen zich bevrijdt o.m. van hun armoede, hun schuldenlast, hun sociale bindingen en komen dus tot een volledig vrij gedrag. In dat vrije gedrag kan men hen dan stimuleren om b.v. bepaalde agressies uit te leven. Maar men kan hen evengoed stimuleren om zichzelf te bewijzen op een andere manier: bijvoorbeeld door begrip voor anderen.

Er is een geval in de Indiase sekte waar ik het over had, waar naast een zeker libertinisme dat sterk wordt aangemoedigd ook wel degelijk het enten van gemeenschapsbegrip mogelijk blijkt. Mensen, die daarin zijn opgenomen en die een paar keer die seances (zo wil ik ze dan toch maar noemen) hebben meegemaakt, voelen zich dermate verbonden met al hun medeleden, dat alle normale tegenstellingen wegvallen en er een spontane samenwerking ontstaat. Zijn er mensen, die op de een of andere wijze bezeten zijn zoals dat heet (wij noemen dat tegenwoordig het optreden van schizofrene verschijnselen, waardoor de mens tegen zichzelf verdeeld is en vormen van vervolgingswaan kunnen optreden), dan gebruiken ze diezelfde reukwerken, dan worden er bezweringen uitgesproken en men laat de patiënt uitpraten. Met andere woorden: hier werd - zelfs in een ver verleden - een bepaalde psychiatrische behandeling toegepast, alleen heette dat toen nog niet zo.

Een ander voorbeeld: Er worden tegenwoordig nog heel veel kruiden gebruikt, die in de farmacopee eigenlijk niet meer meetellen. Wat men over het hoofd heeft gezien in de moderne wetenschap is, dat bepaalde kruiden en stoffen, die zelf niet werkzaam zijn, de werkzaamheid van andere bestanddelen wel degelijk kunnen bepalen. Het is mogelijk iemand drie medicamenten te geven die elk op zich absoluut onschadelijk zijn, die niets kunnen uitrichten en dan daarbij een zeer onschuldig genotsmiddel te geven (een bepaald kruidenbitter doet dat) en plotseling verandert de werking. De inwerking van deze medicamenten, die normaal

eigenlijk alleen op het zenuwstelsel was en de spiergevoeligheid zou wegnemen, verandert nu plotseling in een sterke stimulans voor bepaalde interne klieren; daarmee wordt een verandering van intern evenwicht en ook van gedrag onmiddellijk veroorzaakt.

Men weet wel dat dit kan optreden, maar men realiseert zich niet dat in de oudheid gebruik werd gemaakt van bepaalde stoffen en kruiden, die Godskruiden of Godsstoffen werden genoemd. Vaak zelfs werden ze naar een bepaalde godheid genoemd. Deze kruiden en stoffen, die op zichzelf niet werkzaam zijn en waar de wetenschap een hele tijd om heeft gelachen, als ze werden toegediend, blijken speciaal in het menselijk lichaam verbindingen mogelijk te maken van op zichzelf onschadelijke en normaal zich niet verenigende geneesmiddelen, waardoor een totaal differente werking wordt bereikt. Dit is op het ogenblik trouwens in India - zij het beperkt - in onderzoek. Ook hier komen oude en nieuwe wetenschap samen. Het denken van de moderne wetenschapsmens is geloof ik te sterk materialistisch. Ook als het gaat om geestelijke wetenschappen, baseert men zich op een vorm van logica, die eigenlijk thuishoort in de computer en niet in het menselijk brein.

De mens heeft bepaalde gevoeligheden, die ook in de wetenschap van belang zijn. Ik hoop u verhalen te kunnen besparen van de chirurg b.v., die in een zekere vorm van heldervoelendheid de juist diagnose stelt en uit de verschillende mogelijkheden precies de meest efficiënte incisie maakt en het geval verder afwerkt op een fantastische manier. Dergelijke voorbeelden kan ik u te over geven. Nu is er ook de mogelijkheid om deze gevoeligheid te scholen. De scholing van deze gevoelig ligt dan weer in de richting van wat men een soort sektarisme pleegt te noemen; b.v. yoga. Er zijn een aantal yogaoefeningen, waardoor je de gevoeligheid voor je eigen levensstromen, maar ook voor die van anderen kunt veranderen. Je kunt er een beheersing over krijgen, een waarnemingsmogelijkheid. Indien men dit nu eens zou toepassen als een bijkomende discipline bij een chirurg b.v., dan zouden er minder vergissingen worden gemaakt.

Er zijn bepaalde reactiemogelijkheden in te stellen, die in feite een vorm van helderziendheid zijn. Dat zou in anesthesie zeker een verbetering kunnen brengen. Waarom zou men dan niet meteen gebruik maken van de hypnotiseur als feitelijke anesthesist? Dat blijkt in heel veel gevallen mogelijk te zijn. Terwijl degene, die de kunst goed beheerst, bovendien nog de kans heeft om de reactie van het metabolisme dermate te vertragen dat hierdoor wederom grotere mogelijkheden tot een geslaagd ingrijpen ontstaan. Indien wij uitgaan van een aantal stellingen, die wij in de yogalering aantreffen en wij passen ze toe op de geneeskunde, dan zullen wij met verbijstering constateren dat deze schijnbaar irreële en sektarisch-filosofische beschouwingen een aanvulling kunnen vormen op de technieken, die in de geneeskunde vandaag worden gebruikt; en niet alleen als het gaat om chirurgisch ingrijpen, maar in vele gevallen ook als het de behandeling en genezing betreft van interne ziekten.

Ik geloof dat hier een mogelijkheid ligt, die binnen niet al te lange tijd natuurlijk afgewezen door allerlei deskundigen, daaraan zijn we gewend zich gaat ontwikkelen. Proeven daarmee zijn genomen in Rusland. Zoals men daar ook pogingen heeft gedaan om de vitaliteit van de patiënt op een bepaalde wijze vast te leggen en eventueel te beïnvloeden; iets wat eveneens de behandeling ten goede zou komen.

We weten dat geluidstrillingen in de oude magie een enorm grote rol speelden. In die oude magie werden die trillingen niet alleen gebruikt om geesten op te roepen of af te weren, maar ze werden ook gebruikt om b.v. de oogst te verbeteren, om het wild te lokken, om de richting, waar zich het wild bevond vast te stellen. En vreemd genoeg werden diezelfde geluidstrillingen ook nog extra gebruikt bij het roepen om regen (dus het oproepen van verandering in de atmosferische conditie) en voor de herkenning van de stoffen, die zich in de grond bevinden. Het ging dan niet direct om de ertsen die men tegenwoordig exploiteert, het ging in de oudheid voornamelijk om het vinden van enkele weekmetalen en daarnaast om bepaalde steensoorten, die men toen gebruikte. Hier had men dus de geluidstrilling o.m. door fluit, rinkelbom en trom geproduceerd en in enkele gevallen ook door een soort slingerhout gebruikt om iets te constateren wat normaal verborgen blijft.

Nu is de moderne wetenschap wel zover dat ze geprojecteerde geluidstrillingen gebruikt plus de weerkaatsing daarvan om materiaalbezwaren op te vangen. Het is dus niet meer alleen een röntgendoorlichting, maar het is werkelijk een methode, waardoor het metaal a.h.w. in een zekere stresstoestand wordt gebracht door supersonische trillingen. De supersonische trilling

wordt in haar weerkaatsing dan weer opgevangen en op grond daarvan krijgt men zelfs een beeld van de materiaalmogelijkheden en de materiaalfouten. Het is op het ogenblik - voor zover ik weet - nog grotendeels in een experimenteel stadium, want de verbeteringsmogelijkheden, die hierin liggen zijn enorm.

Maar als wij dat nu wel willen gebruiken om b.v. eens te kijken wat een vliegtuig na zoveel vliegreuren aan stress heeft (daarvoor is het o.m. in Amerika ontworpen en wordt het hoofdzakelijk door de marine gebruikt op het ogenblik), dan moet dat toch uitgebreid kunnen worden. Waarom zouden we dan de geluidstrillingen uit de oude magie nu ineens afwijzen als het gaat om mensen?

We weten dat beatmuziek niet alleen maar oorverdovend is; het kan wel degelijk stimulerend en zuiver suggestief werken. We weten dat bepaalde klanken verdovend kunnen werken, zoals b.v. het ruisen van de Victoria- en Niagara-falls. Al deze dingen weten wij. Waarom zou de wetenschap ze niet toepassen? Want er is op het ogenblik zoveel kennis ten aanzien van geluid, geluidstrilling, geluidsvoortplanting etc., dat men door het toepassen van de oude magische regels mijns inziens ook met geluid (en dat is een betrekkelijk eenvoudig middel in verhouding) veel meer tot stand zou kunnen brengen. Nu is het alleen hier of daar de een of andere gekke uitvinder, die een kastje maakt dat bepaalde insecten aantrekt. Maar als je nu bang bent voor b.v. een sprinkhanenplaag dan is het mogelijk een geluidsprojector te gebruiken, die in staat is niet alleen grote zwermen te keren, maar ze ook praktisch te vernietigen. En dat is dan geen "dodende straal", het is alleen een vibratie waar deze insecten niet tegen kunnen. Ik meen, dat deze manier van zuivering, vooral voor insectenplagen van belang zou kunnen zijn zelfs voor de moderne landbouw - en dat deze methode gemiddeld doelmatiger is gezien ook de mindere schade aan het milieu - dan het gebruik van de zware vergiften waarmee men tegenwoordig werkt.

Groeistimulatie is door straling en het gebruik ervan blijkt eveneens mogelijk. In de oudheid werd dit ook gedaan. Toen wist men nog helemaal niet wat radioactiviteit was, maar men gebruikte - en dat is o.m. in China geweest en ook in Afrika ongeveer 4 á 500 jaar na Chr. om op bepaalde plaatsen de groei te beïnvloeden - pekblende, de dodende aarde, zoals ze vrij vertaald werd genoemd. Die aarde werd in een korf op een paal gezet op een hoogte van 2 tot 3 meter en daar omheen zag men ook werkelijk groeiverschillen optreden. Als we weten dat wij met deze straling iets kunnen doen, waarom gebruiken wij dat dan alleen maar in laboratoria (zoals in Californië) en niet in de praktijk, daar het in staat blijkt om zelfs een betere gewaswisseling mogelijk te maken en tevens de stikstofrijkdome van de grond op natuurlijke wijze te helpen bevorderen. Ik meen, dat de landbouw hier ook wel wat aan zou hebben.

Wat betreft de meer abstracte wetenschappen, voordat er een Pythagoras was en voordat men begon met de euclidische meet- en wiskunde was er ook een methode van denken. Wij vinden die terug in het vroeg Babylonische sterrenschrift, dat echter niet alleen wordt gebruikt voor voorspellingen, al was dat wel de belangrijkste functie ervan. Dit sterrenschrift levert n.l. een aantal figuren op. Deze z.g. hemelletters blijken vaak neer te komen op een aantal verschillende hoeken. Met deze hoeken en een eenvoudig touwtje was men in staat berekeningen te maken sneller en beter dan u het tegenwoordig kunt doen met een rekenliniaal. (Een computer wil ik niet zeggen; die heb je ook niet overal bij de hand.) Met dit eenvoudige systeem van de verschillende hoeken plus een stift en een eindje snoer (vroeger gebruikte men daarvoor uit bijgeloof schapendarm) kon men elke verdeling, elke berekening maken. Het systeem is vreemd genoeg nog enigszins overgeleverd. Waarom zouden we ook niet eens deze dingen (er zijn fragmenten van overgebleven) bestuderen en kijken of er geen vereenvoudiging mogelijk is vooral van de gebruiksmet- en wiskunde? Ik meen, dat die mogelijkheid erin zit.

Als we een stapje verder gaan, dan denken wij natuurlijk ook aan de astrologie. Want als men het over het hemelschrift heeft, dan denkt men aan de dans der sterren, in feite der planeten. De astrologie heeft zeker verdienste, en die is groter dan men wel eens toegeeft. Want het zijn niet de astronomen maar de astrologen, die met de eerste waarnemingen zijn begonnen. Het zijn de astrologen en niet de astronomen, die het eerst de omlooptijden, dus de herhaling van patronen bij de planeten hebben ontdekt. Zij zijn het geweest, die een beeld van de kosmos hebben ontworpen.

Je kunt natuurlijk eraan voorbij gaan en zeggen; Onze astronomie is heel iets anders. Je zou echter ook kunnen denken aan de stellingen, die ongeveer 900 -1000 na Chr. opkomen mede onder invloed van Arabische astrologen, en uitgaat van de z.g. stralingslichamen en dus niet meer van de sterren en planeten zelf. Men beschouwt ze als bronnen, waarvan een zekere straling, een zekere kracht uitgaat. Wij kunnen door meting aantonen, dat die krachten aanwezig zijn.

Wij weten dat in het zonnestelsel de verschuiving van de planeten ten opzichte van elkaar een evenwichtsverstoring betekent, maar ook een afbuiging van straling. Dat laatste heeft men nog niet volledig kunnen constateren. Ik neem echter aan, dat zodra het eerste er is, men dit zal kunnen vaststellen, al is het alleen maar aan de afbuiging, die bij bepaalde zonnestormen ontstaat bij een bepaalde stand van de planeten. Als men dat weet, waarom zou men dan niet aannemen dat dit ook invloed heeft op de aarde? Waarom zou men aannemen dat alleen de zon iets te zeggen heeft? Zeker, de zon maakt leven mogelijk en is gelijktijdig de dood voor de wereld. Ze is leven en dood. Maar daarnaast zijn er andere dingen, andere krachten. Krachten, die aantoonbaar zijn, die volgens de moderne stellingen en moderne waarnemingen (o.a. van de radioastronomie) bestaan en die op een andere wijze en veel bijgeloviger geformuleerd in het verleden eveneens zijn gehanteerd, maar dan als verklaring van het lot der mensen, van de verschijnselen in de wereld. Laten wij het bijgeloof er dan afhaken en kijken of het zin of het betekenis heeft.

Er zijn mensen, die - zij het aarzelend - pogingen in die richting wagen. O, ze spreken er niet te veel over, want als ze het in wetenschappelijke kringen zeggen, dan worden ze voor gek uitgekregen. Maar ze zoeken. Ook hier zou m.i. een juistere bepaling van de invloeden op het milieu kunnen worden geconstateerd. En als we die invloeden op het milieu hebben aangetoond, dan hebben we gelijktijdig tevens een betere bepaling van de cyclische verschijnselen, die wij in de sociologie ontmoeten.

Als we daar even afzien van alle mooie verklaringen over actie en reactie, dan ontdekken wij dat er in de verschijnselen een zeker ritme optreedt, waarbij bepaalde sociale tendensen zich voortdurend herhalen. Als wij dus weten waarom deze ritmen verschuiven en we zien dat dat misschien door de hemeltekens kan worden bepaald, dan kunnen we ook beter zeggen wat de mogelijkheden zijn. Wie zich dit realiseert, zal m.i. toch wel moeten zeggen, dat oude en nieuwe wetenschappen moeten samen komen.

Ik stel; De oude magie, ontdaan van de vele versluierungen en bijgelovigheden, die in de grimoires vaak zo'n belangrijke plaats innemen, bevat vele wetenschappelijke feiten, die in deze tijd hanteerbaar en controleerbaar zijn, indien men maar wil uitgaan van het standpunt dat hetgeen daar staat betekenis heeft. Als men zich realiseert dat bepaalde elementen en stralingen zelfs worden benoemd met de namen van engelen en duivelen, dan zullen vele formules, die nu als de meest fantastische bijgelovigheden worden beschouwd, plotseling zin krijgen. Ze hebben wel degelijk een relatie met bestaande invloeden. Ik zou die oude magie bestudeerd willen zien. Maar dan niet met de afwijzing van bijgeloof, maar met de erkenning: hier is een kennis vastgelegd, die misschien verminkt en vermomd is, maar ze is een kennis. Laten wij deze dan zoeken.

Als ik denk aan de mensen, die zich bezighouden met goud maken - hetzij in geestelijke hetzij in stoffelijke zin - dan zie ik ook altijd weer het idee: ach, die mensen zijn een beetje gek; of, ze hebben een filosofietje, het is esoterie en meer niet. Maar er zijn in het verleden - buiten de bedriegers - ook mensen geweest, die inderdaad transmutatie van metalen tot stand hebben gebracht. Je kunt dat nu wel afwijzen in je verwaandheid. Er zijn bewijzen, dat naast bedrog ook reële mutatie tot stand is gebracht, zelfs door mensen die later in toestanden van zwakte en overspanning zich bedriegers hebben getoond. John Doe bijvoorbeeld. Deze mensen hebben reële prestaties geleverd.

Wat zijn hun geheimzinnige poeders? Hoe komen zij daaraan? Die oude geheimen moeten toegankelijk zijn. Wij kunnen zeggen, dat wij die oude goudlegering (aurichalcum), het werkelijk harde, zuivere goud niet meer kunnen imiteren. Waarom niet? Wij kunnen het niet ontleden, roepen ze dan uit. De mensen uit het verleden gebruikten daarbij bezweringen. Het werd niet gemaakt. Hebben die bezweringen dan misschien ook invloed op de materie? Waarom zou je het niet eens een keer proberen? Er zijn op dit ogenblik in het azteeks museum in Mexico City gegevens over de vervaardiging van z.g. "hard goud" aanwezig. Waarom zegt

men dan; Dit is bijgeloof. Of: Wij kunnen dat proces niet vertalen, want hier worden goden en demonen aangeroepen. Waarom vraagt men zich niet af; wat kan het betekenen?

De moderne wetenschap kan wel degelijk leren uit het verleden. Ze kan leren dat er andere krachten zijn dan de zuiver materiele die zij hanteren. Zij kan leren dat er andere benaderingsmogelijkheden tot grote waarheden zijn dan haar ongetwijfeld grandioze speculatie- en rekenmethoden, waarmee men mathematisch het onzichtbare kan aantonen.

In de oudheid had de mens niet zoveel kennis, maar hij had misschien juist daardoor een grotere gevoeligheid voor kwaliteiten en eigenschappen. Hij was sterker gevoelig voor de omstandigheden, zoals ze zich rond hen groepeerden. En als hij die erkenningen dan verbond aan de vlucht van een vogel of misschien aan de stem van een godin, dan is dat de verklaring die hij zoekt. Maar zijn gevoeligheid zelf is er daarom niet minder door. Wat hij met die gevoeligheid constateerde is een stoffelijke constatering, die vandaag nog mogelijk is.

Laten wij ons eens afvragen wat dan al deze zegswijzen te betekenen hebben. Waarom zij er zijn. Dan is die samenwerking niet alleen mogelijk, maar dan zal de samenvoeging betere resultaten geven. Want er is in de materie nog iets meer dan alleen maar de werveling der atomen volgens een vastgesteld patroon. Er zijn fijne krachtvelden. Er zijn zeer labiele krachtsverhoudingen. Die krachtsverhoudingen zijn te beïnvloeden. De mens kan ze beïnvloeden door zijn gedachten. Maar waarom zou je soortgelijke frequenties niet mechanisch kunnen opwekken? De Russen zijn bezig met pogingen in die richting en ik geloof, dat ze over een aantal jaren, als ze zo doorgaan, ongetwijfeld succes zullen hebben. En dan zullen we te horen krijgen over totaal nieuwe staalsoorten en over totaal nieuwe methoden van metaalverwerking e.d..

Het is mogelijk om de oude en nieuwe wetenschappen samen te voegen. De oude wetenschappen hebben zeer veel afgeschoven op de rationalisatie in verhaalvorm. Als de oude magiërs zeggen dat er een indeling van krachten is en zich daarbij beroepen op de kleine goden en godinnen, die vlak bij de mensen zijn of op de hogere krachten, de heersers, die scheppend zijn, dan is misschien die naamgeving aan de goden ergens bijgeloof. Maar als die structuur vergelijkbaar blijft met soortgelijke structuren, die over de gehele wereld voorkomen, ook in totaal andere geloofsvormen, waarvan de namen veranderen maar de opbouw ongeveer gelijk blijft, is dan hier niet de oude wetenschap in feite echter die namen bezig te zeggen: Er is een grondpatroon. En dit grondpatroon is voor de mens manipuleerbaar. Dan zijn we daar gekomen waar de sagenvolken van Atlantis lang geleden al aan toe waren.

Samenvoeging van oude en nieuwe wetenschappen. Laat mij dat eenvoudig formuleren; De krachten die in de mens berusten, de krachten die rond hem bestaan en door hem geactiveerd kunnen worden, zijn niet zichtbaar en hun manipulatie is althans op dit ogenblik redelijk niet te verklaren. Dit neemt niet weg, dat die krachten en mogelijkheden inderdaad aanwezig zijn. Indien wij leren ze te hanteren, zullen wij ook leren ze te definiëren. Dan zal elke vorm van wetenschap daarmee verrijkt kunnen worden.

De archeologen zullen aanvoelen waar zij moeten graven en geen lang onderzoek en veel speculatie meer moeten gebruiken. Er zijn mensen, zoals b.v. Schliemann, die dat hebben, al zijn zij zich niet ervan bewust. Mensen die dit gevoel hebben, dit weten tegen alle redelijkheid in, en die dan ook worden uitgelachen, totdat ze resultaat hebben. Waarom zouden die mensen (archeologen en geologen) met gevoeligheid niet meer en beter. De mensen, die proberen de aarde en haar structuur te leren kennen, zouden een voorbeeld kunnen nemen aan die man (hij is enige tijd geleden overleden) in Zuid Afrika, die bekend was als de man met de X-straal ogen, omdat hij vele aardlagen eenvoudig zei te zien. Men heeft enkele malen proeven genomen en de resultaten waren toch wel 70 tot 80 % juist. Wat betekent, dat er een gevoeligheid voor bestaat. Waarom zou men bodemonderzoek niet op deze wijze eerst summier uitvoeren? Dan kan men later altijd met meer ingrijpende exploraties verder gaan.

Nu wil ik nog niet eens spreken over de mogelijkheid van een mens om zijn geest te projecteren, ook buiten zijn eigen planeet. Die mogelijkheid bestaat inderdaad, maar ze wordt zelden bereikt. Er is een voorstellingsvermogen voor nodig en vooral een enorm zelfvertrouwen en bovendien nog de gelegenheid om deze gaven ongestoord te gebruiken. Dat laatste vooral is een zeldzaamheid. Waarom zou de mens niet tevoren geestelijk nagaan wat hij in de ruimte kan aantreffen, voordat hij zijn kostbare sondes verstuurt. Degenen, die b.v. een sonde naar Mars stuurden, zouden hebben geweten - indien ze gebruik hadden gemaakt

van dit kenvermogen - dat daar regelmatig stofstormen voorkomen en dat die niet incidenteel optreden, maar met regelmaat. Zij hadden bij een planning daarmee rekening kunnen houden. En dat zou hebben ingehouden, dat veel minder waarnemingsmateriaal was verspild.

De samenvoeging der wetenschappen is mogelijk en die samenvoeging komt tot stand. Maar nu wordt men nog steeds belemmerd door het menselijk denken. Degenen die geloven in de oude wetenschappen en ze ook gebruiken, kijken afwijzend naar degenen, die op een moderner manier iets willen bereiken. De moderne wetenschapsmensen kijken wat minachtend naar de anderen, die niet alles met proeven onmiddellijk kunnen bewijzen en theoretisch volledig duidelijk kunnen maken. Zou het geen tijd worden dat de mens het onderzoek van zichzelf versnelt en dat hij de mensheid in haar geheel (met haar geloof, haar occultisme e.d.) wat meer au serieux gaat nemen? Niet omdat de verklaringen daarvan zo goed zijn, maar omdat daarin de reden verborgen moet zijn voor vele verschijnselen, die men gaarne terzijde zou schuiven in deze tijd, maar die men toch al aarzelend begint te erkennen, omdat ze nu eenmaal onontkoombaar lijken.

Een samenvoeging van de oude en nieuwe wetenschappen komt tot stand in deze dagen. En wanneer dat gebeurt, zal de mens dichterbij God staan en bewuster zijn eigen omgeving kunnen beheersen.

DISCUSSIE

❖ *De machthebbers van deze wereld houden de vooruitgang in eigen hand, omdat dat in hun eigen belang is.*

Ik moet toe geven, dat er bepaalde redenen zijn aan te geven, voornamelijk van politiek economische aard, waarom men het gebruik van de menselijke gaven en de ontdekkingen, die men ook in deze tijd reeds heeft gedaan ten aanzien van de oude wetenschappen van de gewone mensen verwijderd houdt. Maar u weet hoe dat gaat. Toen de eerste mens ontdekte dat hij met een werpstaaf een lans verder kon slingeren, hield hij dat zorgvuldig geheim en deelde het eindelijk aan zijn stamgenoten als zijn stam in gevaar was. Verder kwam hij niet. Dergelijke eenvoudige dingen zijn van het begin af aan voor de mens eigenlijk een strijdmiddel. Ik ben bang, dat de heersers van deze wereld, als ze ontdekken dat er mogelijkheden zijn - zoals in Rusland is gebeurd - daarbij niet in de eerste plaats denken aan een verdere ontwikkelingsmogelijkheid voor iedereen, maar aan het scheppen van een wapen, waardoor zij hun eigen macht beter en gemakkelijker aan anderen kunnen opleggen. Maar aan de andere kant; De meeste ontwikkelingen op deze wereld (ik zou willen zeggen: de sprongmutatie van het wetenschappelijk denken en bereiken) vinden altijd weer plaats in een periode van strijd, van oorlog. De machtsstrijd brengt steeds weer ontdekkingen naar buiten. Ik reken erop dat dit ook in de komende tijd zal gebeuren. Het is in ieder geval hoop gevend te mogen vernemen, dat de studie van paranormale kwaliteiten, die oorspronkelijk in Amerika werd bedreven (en dan eigenlijk maar half aanvaard) geleid heeft tot een aantal serieuze studies in Rusland, die op zijn beurt een veel reëlere benadering - zij het in het geheim - tot stand heeft gebracht zowel in de U.S.A. als in China en vreemd genoeg ook in Japan, waar men op het ogenblik eveneens met dergelijke onderzoeken bezig is. De vooruitgang is door de regeerders niet tegen te houden. Dat kunt u overigens niet afmeten aan de hand van Nederlandse gezaghebbers. Als zij op de voorgrond treden dan heten ze geen regeerders; en als iemand zich regeerder noemt, dan heeft hij over het algemeen in uw land geen gezag.

❖ *Hoe kan het superioriteitsgevoel van de tegenwoordige regeerder en wetenschapsmensen worden gebroken om in de massa de angst voor het occulte weg te nemen?*

Ik geloof niet dat dat goed mogelijk is. Het superioriteitsgevoel is n.l. voor zeer velen, die zich met de wetenschap bezighouden of die als regeerders optreden eigenlijk een *raison d'être*, een bestaansreden om niet te zeggen een bestaansvoorwaarde. Indien zij zouden toegeven dat hun eigen kunnen beperkt is en dat de massa op een andere wijze ook tot soortgelijke prestaties in staat zou zijn, dan geven ze daarmee hun standing op, hun afzonderlijke plaats in de gemeenschap. Indien u zich realiseert hoe vaak en overigens op wetenschappelijk verantwoorde wijze de feiten worden omgebogen om aan het superioriteitsgevoel van een bepaalde groep tegemoet te komen, zult u begrijpen dat iets dergelijks van bovenaf eenvoudig

niet mogelijk is. Wat de massa betreft, kunnen we echter stellen dat juist naarmate men kritischer komt te staan tegenover de wetenschap en daarnaast ook tegenover kerken en occultisme de angst daarvoor gaat verdwijnen. En als die angst verdwijnt, zal men ook meer geneigd zijn er kennis van te nemen. Op het ogenblik is het heel vaak, het bestrijden van iets waarvan men niets weet. Als je echter afstand weet te nemen en er niet meer bang voor bent, dan is het niet zo belangrijk meer stelling te nemen en is het veel belangrijker te onderzoeken. Als men in plaats van verder te gaan op ingeslagen wegen juist de massa leert te denken in afwijkende patronen, dan zal ook het occultisme zeker zijn juiste plaats krijgen, en dat is zeker niet de plaats, die het op dit moment nog bij vele occultisten heeft. Niet als een geloof, niet als een superieure wetenschap, maar eenvoudig als een aanvulling van datgene wat de mens stoffelijk kent en gelijktijdig een betere verklaring is voor zijn bestaan en de krachten, die daarin een rol spelen.

❖ *Het meest onaangename is, dat als je tracht er met iemand over te spreken, hij dat verwerpt zonder er eigenlijk kennis van te hebben genomen.*

Dat is meestal een angst. Een typisch voorbeeld hebben wij een tijd geleden eens meegemaakt. Het was iemand, die - naar ik meen - tot een Baptisten gemeenschap behoorde. Wij hebben deze man geconfronteerd met de werkelijkheid van zijn geloof. We hebben bewezen, dat het christendom in vele van de z.g. christengemeenschappen in feite een paulinisme is geworden, waarbij Jezus slechts als achtergrond dient voor de organisatorische en gebedsmatige oplegging van geloof, zoals Paulus die heeft gepredikt. Deze man was overtuigd. Maar toen hij een tijdje weg was, realiseerde hij zich wat hij eigenlijk had aanvaard; n.l. dat zijn eigen leer en levenshouding onjuist waren en dat de eisen, die hij aan de gemeenschap stelde onjuist waren. De meeste mensen zijn bang dat het occultisme of onverschillig wat dan ook een aantasting zou betekenen van de zekerheid die zij menen te bezitten. En dat is dan de reden dat men u afwijst, omdat men eenvoudig niet wil luisteren. Wat dat betreft kunnen wij ons op het christendom beroepen waar Jezus immers tot zijn leerlingen zegt; Wanneer ge in een stad komt, ga het eerste huis binnen en spreek. En als men u niet wilt aanhoren, ga naar het volgende, enz.. Als ze niet willen luisteren, dan moeten ze het zelf maar weten.

❖ *Maar men zegt, moeten in China de wetenschappen, in het bijzonder de medische wetenschappen en de farmacologie reeds duizenden jaren voor Christus op een hoog peil van ontwikkeling hebben gestaan. Werd dit ook gebaseerd op de krachten binnen en rondom de mens? Waarom maakt men er in de moderne tijd zo weinig gebruik van?*

Ja, waarom men er geen gebruik van maakt, lijkt mij nogal eenvoudig. Omdat de huidige medische wetenschap, zoals die is ontwikkeld en wordt aanvaard, in feite westers is. De Arabische kennis is voor een groot gedeelte teloor gegaan, verworpen en veranderd. De kennis van de Oriënt en ook zoals die in Afrika bestaat, worden als minderwaardig en heidens naar de achtergrond verschoven of helemaal verworpen. Dat is begrijpelijk, als u zich realiseert dat de wetenschappen in de christelijke gebieden ontwikkeld en voortgekomen zijn uit de kloosters en dat elke wetenschap, die buiten het christendom bestond, gevaarlijk was en vervolgd werd. Dat hebben o.a. de alchemisten kunnen ervaren, die dan ook krampachtige pogingen hebben gedaan om te bewijzen dat hun denken en geloven in feite gebaseerd waren op de bijbel en op het christendom in overeenstemming met de geloofsvoorschriften van de kerk. Dat was wel erg treurig, maar zo was het toch. Wat China zelf betreft; In de eerste plaats hebben wij hier te maken met een langlopende ontwikkeling. In de tweede plaats werd een dokter betaald als zijn patiënt gezond was, niet als hij ziek was. De dokter had er dus belang bij om die patiënt zo snel mogelijk gezond te maken. Dat betekent, dat de nadruk veel meer kwam te liggen op preventieve geneeskunde en op een zo snel mogelijk herstel dan - zoals in het Westen - op het bezoeken van de patiënt en dan maar hopen dat hij de behandeling overleeft. Belangrijk is daarbij verder, dat in het Rijk van het Midden in China de elementen en de vier winden een enorme rol speelden. Ze waren dat niet alleen in het geloof, maar ook in het denken. De maatschappelijke indeling was zelfs daarmee verweven en zo kwam men daar veel eerder aan toe dan het Westen, dat niet gelooft in de bijna abstracte krachten die je omgeven, maar daarvoor in de plaats engelen of wezens met een eigen wil stelden om deze krachten te gebruiken. Dat heeft geleid tot de acupunctuur en de verdere ontwikkeling daarvan. De oorspronkelijke acupunctuur ging slechts uit van een twaalfstal zenuwknooppunten. En zoals u weet, is die zo ver ontwikkeld dat in de huidige vorm, zoals die nu in China wordt toegepast, er 236 mogelijkheden zijn. Die zijn dan nog weer onderling te variëren of gezamenlijk toe te passen. Het is een enorme scala van genezingsmogelijkheden. Vanuit het Westen beschouwd,

kan men zeggen dat het gaat om het veroorzaken van zenuwstimulansen en daardoor refleximpulsen. De Chinees zelf echter zegt, dat het in deze tijd gaat om toegang te geven aan de kracht; die rond de mens is. (En dat in een tijd, dat men alles verwerpt wat maar op God lijkt.) Gelijktijdig geeft men in het zenuwstelsel de juiste stimulans, waardoor die kracht kan worden geabsorbeerd. Wat betreft de farmacologie, die was als kruidkunde in China sterk ontwikkeld, omdat men een heel lange tijd achtereen die ontwikkeling heeft bevorderd. Er is een enorme verzameling van recepturen en dus ook van bruikbare bestanddelen tot stand gekomen. Maar we moeten daarbij niet vergeten, dat daarin ook bestanddelen voorkomen - vooral als het gaat om potentiemiddelen e.d. - die absoluut onzinnig zijn. Veel van die recepten bevatten dus niet-werkzame of zinloze stoffen, daarnaast echter ook stoffen, die tegenwoordig niet-werkzaam zouden worden genoemd, maar die in de receptuur toch stimulerend werken om de andere bestanddelen tot een gezamenlijke actie te brengen.

❖ *Hoe staat het met de acupunctuur, die in China is ontwikkeld maar door de westerse wereld niet geaccepteerd wil worden?*

Als de macht van China groot genoeg is geworden, zal de acupunctuur hier worden geaccepteerd. Maar we moeten één ding niet vergeten, dat de acupunctuur een geheel andere geneeswijze betekent en een totaal nieuwe benadering van een groot aantal ziektebeelden zowel in symptomen als in werkelijke oorzaak. En dat impliceert een omstelling van de westerse geneeskunde. Vooral de ouderen, die hun gezag ontleen aan een specialisatie in de nu bestaande vormen, zullen dus alles doen om de invoering van dergelijke nieuwe geneeswijzen te voorkomen en als het even kan dus ook zullen proberen om dat belachelijk te maken. Ze zijn meestal niet bereid hier mede te experimenteren, omdat het een aantasting betekent van hun eigen specialisme en dus van hun positie en hun aanzien.

❖ *Ten aanzien van de acupunctuur wordt ook beweerd dat dit een bijzondere methode zou kunnen zijn om kanker te genezen.*

Ik geloof niet, dat je werkelijk ontwikkelde kanker hiermee kunt genezen. Daarvoor zijn verschillende redenen aan te geven. Kanker is een celwoekering, waarbij de cellen reverteren tot het oertype dat geen groeibeperking kent. Eveneens wordt de deling niet meer geremd en vindt dus voortdurend plaats. Deze cellen onttrekken enorme hoeveelheden energie aan de omgeving en daarbij ook spierelektriciteit en oxygeen. Als wij nu de acupunctuur toepassen, dan voegen wij energie toe. Door de prikkeling veroorzaken wij wel een zekere kringloop ervan, maar wij voegen a priori energie aan het lichaam toe. Deze energie zou volgens mij eveneens door het kankerweefsel worden geabsorbeerd en waarschijnlijk deels ten nadele van de omringende weefsels, die de grootste geneeskracht nodig hebben. Ik geloof dus niet dat het juist is. Het is een sprookje indien er sprake is van een voldoende ontwikkeld kankergezwell. Wat betreft kanker in eerste aanleg, die kunnen we op verschillende manieren de baas. De acupunctuur heeft hier wel een mogelijkheid (dan is n.l. de energieonttrekking aan de omgeving nog niet groot genoeg, wat men bij röntgenopnamen kan zien als de z.g. "dode" plek, een soort donkere aura rond het gezwell) en dan kunnen we zorgen dat het omringende weefsel wordt versterkt. Gelijktijdig moet veel kalkhoudend voedsel worden toegediend. En dan zien we het vreemde; er vindt dan een gedeeltelijke calcificatie van de omringende cellen plaats, waardoor de absorptie van die cellen door het woekerend weefsel niet meer mogelijk is. Er ontstaat dan een groeibeperking waardoor het eigen stimulerend product niet meer tot verdere celdeling kan voeren en gelijktijdig een groeiremming betekent voor de kankercel en als zodanig een volledige inkapseling tot stand kan brengen.

❖ *Kunt u iets meer zeggen omtrent dat "harde goud"?*

Dat harde goud berust in feite op een verdichting van het goud. De methode, die wordt gebruikt, is er een van versmelting waaraan bestanddelen worden toegevoegd, die voor het grootste gedeelte bij de smelttemperatuur weer verdwijnen. Er werd geen metaal toegevoegd. Er ging steenpoeder bij en nog iets. Die recepten ken ik niet uit m'n hoofd. Dat zou ik helemaal moeten nakijken, want ik heb mij nooit beziggehouden met hard goud. Op aarde had ik het te hard te stellen met mijn pogingen goud te verwerven om mij nog bezig te houden met het harden van goud. Er werd dan een toestand bereikt, waarin het goud een blauw-groene gloedkroes en gasvlammetjes erboven dansten, die ook ongeveer blauw waren. Als die gloed een diep-purpere kleur kreeg, dan was het ogenblik gekomen om het goud te gieten. Het werd dan onmiddellijk afgekoeld en wel in een mengsel van olie en slangenbloed. Waarom juist slangenbloed, weet ik niet. Gedurende de gehele procedure werden bepaalde gebeden gezegd

en werd er met ratels een soort ritme geproduceerd. Dat duurde soms 36 uur. Als het goud eenmaal was gegoten, was het zeer hard, maar het was smeedbaar. Het had de hardheidseigenschappen ongeveer van normaal staal, dus gewoon staal. Het kon worden gebruikt voor het vervaardigen van bepaalde wapens, ook messen. Maar zoals u zult begrijpen, was dat een zeer kostbare aangelegenheid om daarom heeft men er niet al teveel van gemaakt.

❖ *Heeft men dat harde goud nog teruggevonden?*

Dat harde goud is inderdaad teruggevonden. Er zijn in verscheidene landen voorwerpen of brokstukken ervan aanwezig. Zelfs in het British Museum heeft men iets dergelijks. Ik geloof niet, dat het op het ogenblik wordt tentoongesteld. Het behoort daar dan tot de Zuid Amerikaanse folklore, zullen we maar zeggen. Dan heeft men in New York verschillende voorwerpen ervan. Ook in Kaapstad beschikt men erover. Ik heb gehoord, dat het ook in Berlijn zou moeten zijn. Maar of het daar werkelijk is, zou ik u tot mijn spijt niet kunnen zeggen, want in Berlijn zou je de laatste situaties moeten nagaan en dat is dermate verwarrend voor een arme geest, dat ik daar liever van af zie,

❖ *Zijn Bergier en Pauwels mensen, die geprobeerd hebben iets van de oude magie weer naar voren te brengen in de tegenwoordige wetenschap, of hebben zij een leuk verhaaltje (vraag slechts gedeeltelijk verstaanbaar red.)*

Nu, er zijn inderdaad wel mensen geweest, die hebben geprobeerd om wat men occult of paranormaal noemt in de wetenschap te laten meetellen. Maar het jammere is, dat deze mens praktisch allemaal op de een of andere manier meestal door hun gelijken of mededeskundigen uitgerangeerd zijn. Indien ze daar tijdig op reageren, dan veranderen over het algemeen praktisch hun onderzoekingen en hun filosofie. Filosofieën zijn aanvaardbaar. Toch is er enkele malen gebruik gemaakt van oude magische principes. Vreemd genoeg zelfs door twee concurrenten. Zowel Churchill (die zich daarbij baseerde op de Keltische magie) als Hitler (die zich op de Germaanse druïdische magie inspireerde op de bijeenkomsten) hadden beiden daardoor de mogelijkheid om de mensen zeer sterk te beïnvloeden. En dat is wel zeer opvallend, ofschoon daarover - zeker wat Churchill betreft - weinig zal worden gesproken. Het zijn mensen, die in de psychologische en suggestieve beïnvloeding inderdaad de oude wetten weer hebben toegepast. Het wonderlijke is wel, dat men dat bij alle ontleding van de verschijnselen over het hoofd ziet.

Magie bestaat. Wij moeten echter een ding niet vergeten. afzonderlijke magie bestaat er genoeg vandaag aan de dag. Als we alleen maar het aantal heksenkringen gaan tellen dat in Europa aanwezig is (Engeland hoort er tegenwoordig ook bij), dan is dat ontstellend groot. Indien wij echter uitgaan van de magie als wetenschap, dan blijkt dat maar heel weinig mensen zijn die haar in het Westen beoefenen en doen dat meestal in het geheim. Vaak bereiken ze resultaten langs deze weg, die ze dan later met een wetenschappelijke rationalisatie gaan anderen voorleggen, maar waarbij ze de weg langs welke zij het bereikt hebben zorgvuldig geheim houden, al is het maar om te voorkomen dat daardoor hun ontdekkingen en resultaten als ondeugdelijk zouden worden verworpen. Dat is dus een heel eigenaardige situatie.

❖ *Wat is het verschil tussen witte en zwarte magie. Is dat het goed of niet goed gebruiken van een en dezelfde kracht?*

Dit is een stelling. U vraagt niet, u stelt iets en u wilt kennelijk mijn mening daarover weten. Daar magie in wezen berust op kennis en de mogelijkheid om die kennis te gebruiken, moeten wij zeggen dat witte magie wordt gebruikt ten bate van de mensheid. Dit zou men van de wetenschap ook moeten stellen. Er is ongetwijfeld een witte wetenschap. Een wetenschap van mensen, die inderdaad streven voor de mensheid. Maar ik ben bang, dat een heel groot gedeelte van de hedendaagse wetenschap volgens een dergelijke indeling onder de zwarte wetenschap zou moeten worden gerubriceerd, daar ze voornamelijk wordt beoefend ten koste van de mensheid en ter verheerlijking van ofwel de beoefenaar zelf, dan wel om voordelen te verwerven voor een zeer beperkte groep, die daarvoor dan weer bepaalde revenuen aan de magiër of de wetenschapsman afstaat.

❖ *Ik krijg de indruk, dat de tegenwoordige wetenschapsmensen bezig zijn aan iets en dat zou ik mij kunnen voorstellen als in het donker ploeteren naar het licht. Maar ik heb de indruk, dat zij niet weten waarheen ze aan het ploeteren zijn. Ik meen dat de mensen die de oude magie of wetenschap beoefenden beter wisten wat het doel was enz. enz., enz..*

Ik wilde, dat ik u in dat laatste volledig kon volgen. Ik ben bang, dat dit zeker niet altijd het geval is. Ik krijg de indruk van uw wereld - maar ik kan natuurlijk verkeerd denken - dat althans een groot gedeelte van de wetenschapsbeoefening, vooral van de praktische wetenschapsbeoefening eerder gebaseerd is op de behoefte status en verdienste te verwerven dan op een werkelijk zich richten op de mensheid als zodanig. Bovendien kennen heel veel mensen, voor wie wetenschapsbeoefening in feite er een soort nieuwsgierigheidsbevrediging is en dus het al of niet nuttig zijn van het ontdekt voor anderen helemaal niet ter sprake komt, alleen de voldoening die men in het onderzoek zelf vindt. Ik geloof dus niet, dat je kunt zeggen dat deze mensen in het donker ploeteren naar een licht dat ze nog niet kennen. Deze mensen werken gewoon met middelen, die toevallig aanwezig zijn om voor zichzelf een bevrediging te bereiken. Ik geloof, dat we dat niet over het hoofd mogen zien, ook als er velen zijn, van wie ook kan worden gezegd dat ze inderdaad zoeken naar iets beters. Maar het zijn deze mensen, die zoeken naar een nieuwe benadering en die ook het occultisme veel minder schuwen, die zich in hun geloof vaak minder aan voorschriften en kerkelijke regels houden en meer op hun intuïtieve aanvaarding van een geloof afgaan, dat ze dan ook mede op hun eigen vakgebied en in de wetenschap in praktijk proberen te brengen. Deze mensen zijn er inderdaad. Ik meen, dat deze mensen - bewust of onbewust - toch wel weten waar ze heen gaan. Zeker, ze worstelen vaak in het duister. Maar is dat duister niet eerder het duister van het menselijk cynisme dat de mensen hun bereiking alleen maar voor zichzelf willen gebruiken. Ik meen, dat er innerlijk wel degelijk licht kan bestaan en zal bestaan.

Ten laatste meen ik in dit verband, dat de weinigen die in het duister ploeteren, als ze maar niet alleen met hun taak bezig zijn maar zich voortdurend trachten te realiseren wat die taak voor anderen, voor de wereld, voor hun eigen gevoel en denken betekent, daarbij het licht als vanzelf vinden. Wij zijn zelfs wat dat betreft, zelfs op aarde, wezens met een ingebouwd kompas. Indien wij daarop letten, dan weten wij heel goed wat licht is en wat ons naar het licht voert. En dat blijkt ook, als je ziet hoeveel wetenschapsmensen zich in deze tijd direct of indirect bezighouden met vormen van occultisme en de profijten daarvan gebruiken om hun weten door te voeren op een wijze, die anderen dient. Dit is inderdaad het geval. Maar helaas is dit tot nu toe een betrekkelijk kleine minderheid. En ik ben bang, dat zolang de studie van wetenschappen in wezen een deel van het establishment is, waarbij de studie - of de student dat nu wil of niet - in feite is gebaseerd op het bereiken van een bepaalde staat in het establishment, dat deze betere en volledige wetenschapsbeoefening toch op de achtergrond moet blijvend. Als je tegenwoordig studeert, dan doe je dat om wat je ermee kunt doen in de maatschappij, niet om de kennis, die je kunt verwerven om vanuit jezelf verder te gaan.

❖ *Onder de jonge studenten zijn er toch velen, die studeren om de mensheid te dienen.*

Er zijn er inderdaad velen. Maar hoe willen zij de mensheid dienen? Niet door zelf te bereiken en van zich uit mede te delen, maar meestal door anderen te overtuigen. Zij werken vanuit een ideologie, die op zich te zeer materialistisch is om occulte waarden tot gelding te laten komen. Ik ben bang, dat we de politieke oriëntatie onder de jongeren een veel te grote rol zien spelen. In de eerste plaats is dat een benadeling van hun studiemogelijkheid en studieresultaat, meen ik. In de tweede plaats betekent het een eenzijdige benadering zowel van de maatschappij als van de studiestof, wat ook weer nadelig is. Er zijn er die het willen, maar ze weten nog altijd niet hoe. Daar zijn b.v. de wetswinkels. Dat vind ik inderdaad een bewijs van sociale bewogenheid. De vraag is alleen; of dit op zichzelf zin heeft, omdat men zich daarmee - bewust of onbewust - inschakelt in de bestaande wetten en aan de eenvoudige mens wel meer mogelijkheid geeft om daarvan gebruik te maken, maar gelijktijdig de basis van die wetten sterker maakt. Ik denk bij voorbeeld aan de mensen, die in sociale wetenschappen zijn verder gegaan en zich later aan sociaal werk wijden. Zij proberen eigenlijk de symptomen van sociaal onrecht op te heffen, zonder daarbij in zich de kracht te vinden om zich los te maken van het sociaal bestel en deze kracht om los te staan aan anderen over te dragen. Met andere woorden; zij houden zich bezig met het verschaffen van betere huisvesting aan mensen, die zelf daar aan weinig doen. Terwijl als zij zelf volledig actief zouden willen zijn in dat opzicht, zij zelf hun huisvesting dermate zouden kunnen verbeteren, dat ze onder veel betere condities zouden leven. Ik neem nu maar één van de vele punten. Als je daaraan gaat denken, dan zeg je: Die motivering is wel veel minder zelfzuchtig (dat was die vroeger ook vaak), maar ergens baseert men zich - bewust of onbewust - toch nog op de bestaande sjablonen. En dat betekent, dat men in die sjablonen - hoe onzelfzuchtig dan ook - rationalistisch-materialistisch denkt en daarbij het bestaan van andere krachten en

mogelijkheden teveel uitscha kelt. En dat zou juist nodig zijn om de samenvoeging van oude en nieuwe wetenschappen mogelijk te maken. Het is moeilijk om die dingen allemaal precies te zeggen.

❖ *Er wordt elke maand op de televisie een programma gegeven. Zienswijze Meent u dat dat nog invloed heeft op de massa? Er worden daarin allerlei problemen naar voren gebracht, die met de geest in verband staan.*

Dat is over het algemeen iets waardoor sommige mensen - het zullen er wel niet zo ontzettend veel zijn vermoed ik - kennis kunnen nemen van de zienswijze van anderen, zonder dat het overtuigend werkt, zodat mijns in ziens zeer veel mensen hierdoor worden overtuigd dat zijzelf wijzer zijn dan degenen die daar zitten te praten. Dat vind ik weer een nadeel. Ik ben helaas geen televisie- of radiocriticus en kan u dus geen precieze analyse geven van een dergelijk programma. Maar ik geloof van mijn standpunt uit gezien, dat ook de t.v. en de radio teveel een eigen bestaan zijn gaan voeren. Zij worden tot een instrument van zelfverheerlijking plus meningsuiting voor een betrekkelijk kleine gemeenschap, verdeeld over een aantal zuilen, maar in zichzelf toch wel één, die zich in wezen belerend stelt tegenover een heel volk en geen weerspiegeling is van dat volk. Ik ben bang, dat dat met uw zienswijze en al die andere voorlichtende programma's eveneens het geval is. Indien ik zou leven in uw tijd, zou ik van de televisie eisen:

- a. een zo onpartijdig mogelijke en zo snel mogelijke voorlichting over datgene wat er reëel in de wereld gebeurt;
- b. een pretentieloze ontspanningsmogelijkheid,
- c. en - dat lijkt mij erg belangrijk - een verschoond worden van de noodzaak kennis te nemen van de culturele waarderingen van anderen, als ik dat niet wil.

Ik kan begrijpen, dat er mensen zijn (b.v. balletomanen), die graag een modern ballet zien. Maar ik zou dan toch wel willen eisen dat daar tegenover dan de mogelijkheid bestaat om mijnentwege te lachen over een ouderwetse revue of zo iets. Ik heb het gevoel dat de menigte een waardering wordt aangepreut voor vele zaken, die op zichzelf misschien te waarderen zouden zijn, indien ze niet zo schromelijk door enkelen zouden worden overschat.

❖ *Ik zou toch wel eens willen weten, als u nu wél criticus van radio of t.v. zou zijn, hoe u dan zou spreken?*

Ja, dat zou ik ook wel willen weten. Het lijkt mij moeilijk. Vermoedelijk zou ik de nadruk leggen op het feit, dat er teveel duplicatie voorkomt, dat er te weinig rekening wordt gehouden met de werkelijke behoeften en smaak van de kijker of luisteraar. Mag ik een gek voorbeeld geven? Het is niet van mij, maar dat heb ik kort geleden opgevangen van iemand, die zich met die kritiek bezighield. Deze zei; "Het is schandelijk, dat men in Nederland moet kiezen tussen de zoetsappige, overdreven en valse Godsverheerlijking van de EO en Barend Servet." Ik geloof, dat daar de spijker wel op de kop was geslagen. Ik vermoed dat ik als criticus, al ken ik beide programma's niet, het daarmee waarschijnlijk wel eens zou zijn. Verder kan ik u helaas niet antwoorden. Wij hebben bij ons geen t.v.; en dat is één van de voordelen van de lichte sferen.

❖ *Denkt u dat de resultaten van de onderzoeken op paranormaal gebied geheim worden gehouden om verwarring onder de mensen te voorkomen? En is een dergelijke verwarring het gevolg van de in de laatste tijd optredende afbuiging van de mens naar wetenschapsbeoefening met technische in plaats van geestelijke hulpmiddelen?*

Ik ben ervan overtuigd, dat vele bereikingen op het gebied van het z.g. paranormale op dit moment door verschillende instanties geheim, worden gehouden, terwijl in andere gevallen de bekendwording daarvan sterk wordt onderdrukt en bij eventuele gedeeltelijke publicatie de zaak zelfs belachelijk wordt gemaakt. Anders gezegd, ten aanzien van het paranormale handelen de bevoegde instanties ongeveer zoals met betrekking tot de Ufo's. Dan meen ik, dat de afbuiging naar het technische een reden heeft gehad in uw maatschappij. Als wij ons namelijk beroepen op het technische, dan maken wij de wetenschapsbeoefening steeds meer onafhankelijk van de persoonlijke kwaliteiten (het is dan alleen een kwestie van een zekere intelligentie), terwijl geestelijke wetenschapsbeoefening uitgaat van beheersing van de eigen persoonlijkheid, het gebruik van de eigen krachten, het bewust hanteren van het eigen wezen. Ik meen, dat dit voor velen dermate moeilijk is in uw maatschappij, dat ze alles zullen doen om te voorkomen dat mensen, die dit wel kunnen doen, daardoor een plaats van aanzien

zouden kunnen bereiken. Uw maatschappij is - neem me niet kwalijk dat er alweer kritiek komt - een maatschappij, die zich baseert op de verheerlijking van het gemiddelde.

Ik kom nu aan mijn slotwoord.

Wat ik heb geprobeerd vandaag is kennelijk hier en daar begrepen en ergens ook verontwaardigd misverstaan. Ik heb getracht duidelijk te maken, dat de occulte wetenschappen en de magie wel degelijk plaats vinden ook in het moderne menselijk leven. Ik heb willen duidelijk maken dat geestelijke kwaliteiten en krachten (de z.g. onzichtbare machten) in deze tijd kunnen bijdragen tot een verbetering van de samenleving en het menselijk bestaan. Ik heb geprobeerd duidelijk te maken dat er zeer vele gebieden zijn waarin de paranormale wetenschappen, het occultisme, de astrologie - ik weet niet, of u die ook occult noemt - wel degelijk bruikbaar zouden zijn. En deze bruikbaarheid lijkt mij belangrijker dan de wetenschappelijk-theoretische juistheid. Ik vrees, dat in de wetenschapsbeoefening van deze tijd men vaak te pretentius is. Men houdt geen rekening met de bijkomstigheden. Men houdt geen rekening met het feitelijke doel. Men houdt alleen rekening met zijn bereiking volgens eigen normen. Men bouwt bij wijze van spreken steden, die perfect zouden zijn, indien er geen mensen in zouden moeten wonen. De mens is dan in wezen een verontreinigende factor in een wetenschappelijk perfect project, dat juist daardoor tenslotte toch weer faalt. Dit meen ik op velerlei terreinen te zien.

De medische wetenschap zou veel meer moeten samenwerken met paranormale genezers, onverschillig welke naam of bevoegdheid men daaraan wil toekennen. Deze samenwerking zou voor de patiënt een verbetering en voor de wereld als zodanig een grotere zekerheid betekenen, omdat dan een tweeledige controle en een elkaar aanvullende behandeling mogelijk is. Ik meen, dat men de oude magie meer zou moeten gebruiken om te beseffen hoe er een ritme is in vele menselijke verschijnselen, hoe beïnvloedingen ontstaan. Want eerst met de erkenning van die beïnvloeding en een vooruit zeggen daarvan, die niet alleen maar op allerlei sommetjes is gebaseerd, zou een veel juistere aanpassing bij ontwikkelingen mogelijk worden.

Ik wil u herinneren aan het feit, dat wij in 1957 hebben gezegd: Dat ongeacht de prognoses van het Bureau van de Statistiek er een teruggang in bevolkingsaanwas kenbaar zou zijn in 1970 en voor vele plaatsen zelfs een sterke bevolkingsteruggang mede door verloop, toenemende sterfte bij ouderen zowel als vermindering van kinderaantal. Wij hebben op grond daarvan gesteld, dat de programmering, die men toen voor de gemeenschap had gesteld voor onder meer scholenbouw en dergelijke voorzieningen onjuist was, dat op onjuiste plaatsen kerken en scholen werden gebouwd, dat voorzieningen werden getroffen voor grotere menigten dan de feitelijke belangstelling ooit zou kunnen zijn (ik vrees voor Den Haag dat de Uithof één van deze projecten is geweest). Zo komen we als vanzelf, dus jaren voordat die tendens eindelijk in de statistiek misschien een rol kan spelen, al tot een conclusie. En dat zou betekenen, dat men door het niet uitvoeren van bepaalde plannen, die nu enorm veel geld en arbeid hebben verslonden en daarvoor in de plaats het ontwikkelen van andere projecten door ons aanbevolen in 1952; o.m. een aanmerkelijke verbetering van het openbaar vervoer, vooral t.a.v. verbindingen tussen stadskernen en omliggende gebieden tot ongeveer 30 km in de omtrek. Wij hebben daarbij bovendien gepleit voor een toenemend railvervoer in plaats van het wegvervoer. Nu gaat men inzien, dat dat inderdaad juist is. Toen meende men het eerder in meer wegen en vooral minder railvervoer te moeten vinden. Dat was vooruit te weten, indien men rekening hield met tendensen.

Tendensen zouden ook praktisch grote besparingen kunnen betekenen. Ze zouden een hoop overlast kunnen voorkomen en ze zouden vooral - geloof ik ook - de teleurstelling bij vele plannenmakers kunnen voorkomen, waardoor ze blijven vasthouden aan hun plannen, gebaseerd op waarden die 20 jaar geleden actueel waren, maar die nu in wezen allang uitgespeeld zijn.

Ik haal deze voorbeelden aan om duidelijk te maken, dat het gebruik van de z.g. occulte kennis van groot belang kan zijn ook in het gewone leven voor de gewone maatschappelijke evenwichtigheid.

Ik meen, vrienden, dat waar wij ook grijpen naar magie en het paranormale, wij steeds meer dat moeten doen met een besef dat de resultaten voor de wetenschap constateerbaar en

controleerbaar moeten zijn. Wij moeten begrijpen, dat in plaats van het mechanisch werken dat tegenwoordig voor elke mens zo enorm veel mogelijk maakt zonder inspanning, het belangrijk zou zijn de mens ertoe te brengen onafhankelijk van technische voorzieningen, die kunnen uitvallen, kunnen falen, die zelfs noodlottig kunnen worden, vanuit zichzelf iets te bereiken. Om u een heel eenvoudig voorbeeld te geven:

Indien iemand een zekere telepathische begaafdheid ontwikkelt en weet te gebruiken, dan wordt hij niet afhankelijk van telefoonverbindingen, van telegraafverkeer. Als mensen gevoel hebben voor de inhoud van een mens, van voorwerpen etc., dan hebben zij geen behoefte meer aan de uitvoerige projecten waarmee ze dan toch weer worden geconfronteerd met hun medemens. Bij wijze van spreken; "Bij de beesten af" is een mooie film. Maar iemand, die een beetje helder ziet gaat daar niet heen, omdat het buiten veel beter te constateren is. Dit is nu bijna speels, maar ik meen het ernstig.

Iemand, die een beroep kan doen op een geestelijke kracht, zal misschien niet kunnen vertellen waar die vandaan komt, maar als daardoor zijn prestatievermogen wordt vergroot, als hij daardoor een ander kan helpen of genezen en dit gebeurt feitelijk, heeft dan iemand nog het recht om deze werkwijze te veroordelen? Zou het dan niet veel belangrijker zijn om die kracht te vinden?

Altijd weer heeft men in uw wereld dingen verworpen, omdat het niet paste in het systeem. In deze periode met haar sterk anarchistische tendensen, geloof ik, dat de paranormale en oude occulte wetenschappen, ja, de overgeleverde restanten van wat in een verleden een werkelijke beheersing betekende door middel van de geest, weer actueel kan worden in uw wereld en deel kan gaan worden van uw manier van leven.

Ik zal nimmer de mens van heden zeggen, dat hij zijn techniek en zijn technische benadering geheel moet opgeven. Maar ik zou hem erop willen wijzen, dat hij langs die z.g. paranormale en occulte wegen eenvoudiger, sneller en minder afhankelijk van omstandigheden vaak hetzelfde kan bereiken. Ik zou hem er vooral op willen wijzen, dat hij zijn techniek eerst dan rationeel en juist kan gebruiken, indien hij beschikt over de inzichten, de krachten en mogelijkheden die vanuit de occulte wetenschappen voor hem kunnen ontstaan.

Ik zou u nog een wijs woord kunnen geven. Dat is deze;

Als een mens zichzelf niet meer kan amuseren, bewijst dat hoe arm hij is - geestelijk en stoffelijk. Als de mens echter de wereld ziet als een aanvulling van zijn innerlijk leven, waarin hij vreugde en een zekere bevrediging kan vinden, dan kan hij zijn wereld gebruiken om zelf groter en sterker te worden.

Misschien dat dit voor sommigen de overweging wel waard is. Als het onderwerp u niet heeft geïnteresseerd, dan heeft u in ieder geval wat t.v.-kritiek gekregen. Dus, mijne vrienden, in plaats van Koos Postema, eens een ogenblik bezinning op uw burens en misschien ook eens aandacht voor de wezenlijke menselijke problemen waarmee u wordt geconfronteerd. En misschien in plaats van de pseudo-humor ook eens gewoon kijken naar de gekke dingen in de wereld. Er zijn er zoveel. Als u dan wilt lachen heeft u daarvoor een oude klucht nodig? Kijkt u naar de Nederlandse Kabinetsformatie. Met enig gevoel voor humor amuseert u zich dan zeker meer.